

ZARZĄDZANIE KRYZYSOWE

Komentarz

Mariusz Szyski

KOMENTARZE

ZARZĄDZANIE & KRYZYSOWE

Komentarz

Mariusz Szyrski

KOMENTARZE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 stycznia 2026 r.

Mariusz Szyrski, nr ORCID: 0000-0001-8536-4054

Recenzent

Prof. dr hab. Jerzy Piotr Korczak

Wydawca

Dagna Kordyasz

Redaktor prowadzący

Kinga Zając

Opracowanie redakcyjne

Violet Design

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujemy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2026

ISBN 978-83-8438-140-3

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Zarządzania Prawami Autorskimi i Treściami

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. +48 692 477 076

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluger.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wstęp	11
Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym	15
Art. 1. [Przedmiot ustawy]	15
Art. 2. [Pojęcie zarządzania kryzysowego]	23
Art. 3. [Definicje]	31
Art. 4. [Zadania z zakresu planowania cywilnego]	52
Art. 5. [Plany zarządzania kryzysowego]	58
Art. 5a. [Raport o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego]	70
Art. 5b. [Narodowy Program Ochrony Infrastruktury Krytycznej]	75
Art. 6. [Zadania z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej]	81
Art. 6a. [Rozpoznanie potencjalnej europejskiej infrastruktury krytycznej]	90
Art. 6b. [Wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej]	97
Art. 6c. [Przekazanie Komisji Europejskiej informacji o europejskiej infrastrukturze krytycznej]	98
Art. 6d. [Informacje i dane przedstawiane przez pracownika zatrudnionego na stanowisku umożliwiającym dostęp do informacji o bezpieczeństwie obiektu infrastruktury krytycznej i osoby ubiegającej się o zatrudnienie na tym stanowisku]	99

Art. 7.	[Podmioty sprawujące zarządzanie kryzysowe]	101
Art. 7a.	[Polecenia wydawane przez Prezesa Rady Ministrów oraz przez ministrów]	107
Art. 7b.	[Wykonywanie zadań objętych poleceniem]	123
Art. 7ba–7bb.	(uchylone)	124
Art. 7bc.	[Polecenia wydawane przez Prezesa Rady Ministrów a polecenia wydawane przez ministra]	124
Art. 7c.	[Wyłączenie stosowania Prawa zamówień publicznych do zamówień na usługi lub dostawy niezbędne do realizacji poleceń]	125
Art. 8.	[Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego]	127
Art. 9.	[Zadania Zespołu]	131
Art. 10.	[Rządowe Centrum Bezpieczeństwa]	134
Art. 11.	[Zadania Centrum]	137
Art. 11a.	[Obowiązki informacyjne Centrum]	144
Art. 12.	[Realizacja przez ministrów i kierowników urzędów centralnych zadań dotyczących zarządzania kryzysowego]	147
Art. 12a.	(uchylony)	152
Art. 13.	[Centra zarządzania kryzysowego]	152
Art. 14.	[Zadania wojewody w sprawach zarządzania kryzysowego; wojewódzkie plany zarządzania kryzysowego; wojewódzki zespół zarządzania kryzysowego]	164
Art. 15.	[Zadania zarządu województwa w sprawach zarządzania kryzysowego]	177
Art. 16.	[Wojewódzkie centra zarządzania kryzysowego]	178
Art. 17.	[Zadania starosty w sprawach zarządzania kryzysowego; powiatowy zespół zarządzania kryzysowego]	180
Art. 18.	[Powiatowe centra zarządzania kryzysowego]	191
Art. 19.	[Zadania wójta, burmistrza, prezydenta miasta w sprawach zarządzania kryzysowego; gminny zespół zarządzania kryzysowego]	192
Art. 20.	[Zadania wójta, burmistrza, prezydenta miasta w sprawach zarządzania kryzysowego; gminne (miejskie) centra zarządzania kryzysowego]	200

Art. 20a.	[Gromadzenie informacji i przetwarzanie danych w zakresie zarządzania kryzysowego]	202
Art. 20b.	[Obowiązek udzielania informacji i wyjaśnień niezbędnych do realizacji ustawowych zadań Centrum]	204
Art. 21.	[Obowiązek podjęcia działań w zakresie zarządzania kryzysowego]	206
Art. 21a.	[Obowiązek informowania dyrektora Centrum o zagrożeniu wystąpieniem sytuacji kryzysowej; alert RCB]	209
Art. 21b.	[Określenie szczególnych form udzielania pomocy dla lokalnej społeczności]	214
Art. 22.	[Powoływanie ekspertów do udziału w pracach zespołów zarządzania kryzysowego]	217
Art. 23–24.	(uchylone).	218
Art. 25.	[Użycie oddziałów Sił Zbrojnych do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego]	218
Art. 25a.	[Pomoc policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej lub funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej w odstrzale sanitarnym zwierząt]	225
Art. 25b.	[Pomoc żołnierzy w odstrzale sanitarnym zwierząt]	228
Art. 25c.	[Zasady używania broni przez policjantów, funkcjonariuszy służb i żołnierzy podczas odstrzału sanitarnego zwierząt]	229
Art. 25d.	[Obowiązki wojewody w przypadku udziału policjantów, funkcjonariuszy służb i żołnierzy w odstrzale sanitarnym zwierząt]	232
Art. 26.	[Finansowanie wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego]	232
Art. 27.	[Zmiany do dekretu o świadczeniach w celu zwalczania kłesk żywiołowych]	237
Art. 28.	[Zmiany do Prawa prasowego]	237
Art. 29.	[Zmiany do ustawy o ochronie przeciwpożarowej] ...	238
Art. 30.	[Zmiany do ustawy o stanie kłeski żywiołowej]	239
Art. 31.	[Zmiany do ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym]	239

Art. 32.	[Przekształcenie zespołów reagowania w zespoły zarządzania kryzysowego]	240
Art. 33.	[Pełnomocnik Rządu do spraw organizacji Rządowego Centrum Bezpieczeństwa]	240
Art. 34.	[Sporządzenie pierwszych planów zarządzania kryzysowego]	241
Art. 35.	[Wejście w życie]	241
Bibliografia	.....	243

WSTĘP

Zarządzanie kryzysowe w Polsce od lat funkcjonuje w szczególnym napięciu pomiędzy regulacją prawną a praktyką działania. Z jednej strony w ustawach mamy opisany system instytucjonalny, wielopoziomowe planowanie, określone zadania i kompetencje organów administracji publicznej. Z drugiej każda kolejna sytuacja kryzysowa obnaża te same słabości: problemy z koordynacją, opóźnienia decyzyjne, a także trudności w realnym współdziałaniu administracji rządowej, administracji samorządowej i świata organizacji społecznych.

Ostatnie lata dostarczyły wyjątkowo bogatego – i niestety kosztownego społecznie – materiału do obserwacji funkcjonowania systemu zarządzania kryzysowego w praktyce. Pandemia COVID-19, powodzie, gwałtowne zjawiska pogodowe, kryzys uchodźczy wywołany wojną w Ukrainie, zagrożenia hybrydowe i cybernetyczne – wszystkie te zdarzenia unaoczyli, że zarządzanie kryzysowe przestało być zagadnieniem „specjalistycznym”, zarezerwowanym dla wąskiego grona urzędników i ekspertów. Stało się jednym z kluczowych obszarów funkcjonowania państwa i wspólnot lokalnych.

Paradoksalnie, im częściej doświadczamy kryzysów, tym silniej w debacie publicznej powraca postulat centralizacji państwa. W sytuacjach zagrożenia regularnie pojawiają się głosy domagające się „twardego centrum decyzyjnego”, szybkich poleceń kierowanych z poziomu rządowego do samorządu, w końcu ograniczenia samodzielności jednostek sa-

morządu terytorialnego w imię sprawności działania. Mechanizm ten jest widoczny zarówno w narracji politycznej, jak i w kolejnych nowelizacjach przepisów – zwłaszcza tych, które wzmacniają instrumenty władczego oddziaływania administracji centralnej.

Jednocześnie raporty Najwyższej Izby Kontroli, analizy organizacji pozarządowych oraz doświadczenia samych samorządów pokazują obraz znacznie bardziej złożony. W wielu sytuacjach to właśnie reakcja lokalna – szybka, elastyczna, oparta na znajomości terenu i relacji z mieszkańcami – decydowała o skuteczności działań. To na poziomie gmin i powiatów w pierwszej kolejności identyfikowano zagrożenia, organizowano pomoc, uruchamiano zasoby i współpracę z organizacjami społecznymi oraz przedsiębiorcami. Kryzysy pokazały, że centralizacja może być niezbędnym narzędziem koordynacyjnym, ale rzadko bywa skutecznym substytutem sprawnego działania lokalnego.

Ustawa o zarządzaniu kryzysowym lokuje się dokładnie w tym polu napięć. Z jednej strony tworzy ramy systemowe – definiuje pojęcia, przypisuje zadania publiczne, organizuje strukturę planistyczną i decyzyjną. Z drugiej strony pozostawia wiele kwestii niewyjaśnionych, opiera się na pojęciach nieostrych i zakłada, że realne funkcjonowanie systemu będzie zależało nie tylko od litery prawa, lecz także od praktyki administracyjnej, kultury instytucjonalnej oraz zdolności współdziałania różnych podmiotów.

Niniejszy komentarz powstał z przekonania, że analiza ustawy o zarządzaniu kryzysowym nie może ograniczać się jedynie do klasycznej wykładni przepisów. Prawo kryzysowe jest prawem działania – jego sens ujawnia się dopiero w sytuacjach, w których czas, presja społeczna i ryzyko błędu mają kluczowe znaczenie. Dlatego w komentarzu konsekwentnie zestawiam treść przepisów z praktyką ich stosowania: wnioskami z kontroli NIK oraz raportami organizacji pozarządowych.

Szczególną uwagę poświęcono zagadnieniom, które w ostatnich latach stały się przedmiotem intensywnych sporów interpretacyjnych: rela-

cjom między administracją rządową a samorządową, charakterowi poleceń wydawanych w sytuacjach kryzysowych, znaczeniu planowania i raportowania zagrożeń, a także roli podmiotów niepublicznych – przedsiębiorców, operatorów infrastruktury krytycznej i organizacji pozarządowych.

Mam nadzieję, że lektura komentarza skłoni Czytelnika do krytycznego spojrzenia na system zarządzania kryzysowego, by lepiej zrozumieć jego ograniczenia i potencjał. Jeśli ta publikacja pomoże lepiej przygotować się na kolejny kryzys, to spełni swój podstawowy cel.

dr hab. Mariusz Szyrski, prof. UKSW

USTAWA

z dnia 26 kwietnia 2007 r.

o zarządzaniu kryzysowym

(Dz.U. z 2023 r. poz. 122; zm.: Dz.U. z 2024 r. poz. 834, poz. 1222, poz. 1473, poz. 1572, poz. 1907; z 2025 r. poz. 1795)

Art. 1. [Przedmiot ustawy]

Ustawa określa organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego oraz ich zadania i zasady działania w tej dziedzinie, a także zasady finansowania zadań zarządzania kryzysowego.

1. Komentowana ustawa weszła w życie 22.08.2007 r. Można by zatem powiedzieć, że jest to ustawa „wiekowa” jak na warunki polskiej legislacji. Doczekała się 31 nowelizacji oraz 7 tekstów jednolitych.
2. Artykuł 1 stanowi, że ustawa określa organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego oraz ich zadania i zasady działania w tej dziedzinie, a także zasady finansowania zadań zarządzania kryzysowego. W przepisie tym ustawodawca posłużył się pojęciem organu, które

w wyniku wielokrotnych nowelizacji ustawy nie jest już właściwym określeniem. Nie wszystkie wskazane w ustawie podmioty mogą zostać zaliczone do organów, w tym do organów administracji publicznej. Ustawa o zarządzaniu kryzysowym w swojej treści posługuje się bowiem nazwami różnorodnych podmiotów (np. Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, Zespół Zarządzania Kryzysowego), które nie są organami administracji publicznej, lecz stanowią inną formę podmiotów administrujących i wykonujących zadania publiczne. Jako przykład definicji organu można wskazać art. 5 § 2 pkt 3 k.p.a., w którym przewiduje się, że ilekroć w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego jest mowa o organach administracji publicznej rozumie się przez to ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespolej), organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty wymienione w art. 1 pkt 2 k.p.a. Klasyfikacyjnie i doktrynalnie za organ administracji publicznej uznaje się „członka (lub grupę ludzi w przypadku organu kolegialnego) znajdującego się w strukturze organizacyjnej państwa lub samorządu terytorialnego; powołanego w celu realizacji norm prawa administracyjnego, w sposób i ze skutkami właściwymi temu prawu; działającego w granicach przyznanych mu przez prawo kompetencji”¹. Stąd pojęcie organu użyte w art. 1 u.z.k. wydaje się obecnie zbyt wąskie.

3. Komentowany przepis posługuje się zwrotem „zadania i zasady działania w tej dziedzinie”. W tym miejscu można nawiązać do art. 29 ust. 1 ustawy z 4.09.1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2025 r. poz. 1275), w którym określono dział „sprawy wewnętrzne”, obejmujący m.in. zarządzanie kryzysowe (obok takich obszarów jak: ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego; ochrona granicy Państwa, kontrola ruchu granicznego i cudzoziemców oraz koordynacja działań związanych z polityką migracyjną państwa; ochrona ludności i obrony cywilnej; ochrona przeciwpożarowa).

---

¹ J. Boć, *Prawo administracyjne*, Wrocław 2007, s. 129–130.

4. Treść art. 1 u.z.k. można również rozpatrywać przez pryzmat konstytucyjnej zasady praworządności określonej w art. 7 Konstytucji RP. Jest to zasada, która wskazuje, że organy administracji publicznej mogą działać na podstawie prawa i w jego granicach. Ustawa o zarządzaniu kryzysowym, a ściślej jej art. 1, stanowi właśnie tego rodzaju podstawę ustrojową do działania dla podmiotów administrujących w zakresie zarządzania kryzysowego.
5. Mając na uwadze pojęcie zadań z zakresu zarządzania kryzysowego, trzeba powiązać ustawę o zarządzaniu kryzysowym z przepisami ustawy z 5.12.2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz.U. poz. 1907 ze zm.). W art. 2 ust. 4 u.o.l.o.c. prawodawca zawarł skomplikowany do interpretacji zapis, zgodnie z którym realizacja zadań ochrony ludności i obrony cywilnej w sytuacjach kryzysowych odbywa się na podstawie ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Z tego przepisu, a także z treści innych przepisów nie wynika *expressis verbis*, w których przypadkach należy stosować odpowiednie przepisy². Problematiczne jest także to, że z proceduralnego punktu widzenia nie ma „momentu”, w którym rozpoczyna się sytuacja kryzysowa – w szczególności przepisy nie przewidują żadnego aktu rozpoczynającego formalnie tę sytuację (lub kończącą ją), jak to ma miejsce w przypadku sytuacji nadzwyczajnych.

Ustawa o ochronie ludności i obronie cywilnej odwołuje się do przepisów ustawy o zarządzaniu kryzysowym w następujących przypadkach:

- art. 4 ust. 2: „Realizacja zadań ochrony ludności i obrony cywilnej odbywa się z uwzględnieniem odporności infrastruktury i zasobów, w tym na zagrożenia czasu wojny, polegającej na zapewnieniu ciągłości działania w przypadku uszkodzenia bądź zniszczenia części infrastruktury lub zasobów, w tym przez ich zastępowalność, na podstawie ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym”;
- art. 5 ust. 1: „Zadania ochrony ludności i obrony cywilnej są wykonywane przez organy ochrony ludności i obrony cywilnej oraz podmioty

---

² Zob. M. Szyrski [w:] *Ochrona ludności i obrona cywilna. Komentarz*, red. M. Szyrski, Warszawa 2025, LEX, art. 2.

ochrony ludności i obrony cywilnej, w zależności od rodzaju i skali zagrożeń i właściwości tych organów lub podmiotów, na zasadach przewidzianych w niniejszej ustawie oraz innych przepisach prawa, w szczególności w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej [...], ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym [...], ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej [...] oraz ustawie z 11.03.2022 r. o obronie Ojczyzny [...]"

- art. 5 ust. 2: „Podmioty ochrony ludności i obrony cywilnej są obowiązane do współpracy z organami ochrony ludności i obrony cywilnej, stosownie do swoich możliwości, kompetencji, obszaru działania oraz zakresu działania ujętego w planach, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, i planach ciągłości działania”;
- art. 38: „Organy ochrony ludności i Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa uwzględniają w planach, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym:
  - 1) plany ewakuacji ludności;
  - 2) wyciągi z Centralnej Ewidencji Zasobów, Centralnej Ewidencji OZO oraz Ewidencji Obrony Cywilnej;
  - 3) wykazy zapasowych ujęć wody lub sposobu dostarczania wody w przypadku uszkodzenia wodociągu;
  - 4) wykazy źródeł energii;
  - 5) lokalizację magazynów zasobów ochrony ludności;
  - 6) miejsca udzielania pomocy humanitarnej;
  - 7) procedury występowania o udzielenie pomocy humanitarnej i pomocy doraźnej oraz sposobu udzielania tej pomocy”;
- art. 66: „Organy wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. a–c oraz pkt 2 lit. b realizują zadania z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej przy pomocy odpowiednich zespołów zarządzania kryzysowego, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym”;

- art. 118 ust. 4: „W czasie stanu wojennego i w czasie wojny wojewódzki zespół zarządzania kryzysowego, powiatowy zespół zarządzania kryzysowego oraz gminny zespół zarządzania kryzysowego, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, wspierają realizację zadań obrony cywilnej przez wojewodę, starostę oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta)”.
6. Ustawa z 11.03.2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz.U. z 2025 r. poz. 825 ze zm.) nawiązuje do ustawy o zarządzaniu kryzysowym w następujących przepisach:
- art. 11 ust. 3 u.o.O.: „Siły Zbrojne mogą brać udział w zwalczaniu klęsk żywiołowych i likwidacji ich skutków, działaniach antyterrorystycznych, działaniach z zakresu ochrony mienia, akcjach poszukiwawczych, akcjach ratowania lub ochrony zdrowia i życia ludzkiego, ochronie i obronie cyberprzestrzeni, oczyszczaniu terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego oraz ich unieszkodliwianiu, a także w realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego”;
  - art. 21 ust. 2 pkt 1 u.o.O.: „Do zakresu działania Dowódcy Operacyjnego należy w szczególności:
    - 1) wykonywanie zadań Ministra Obrony Narodowej w zakresie ochrony granicy państwowej w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej w czasie pokoju, w sytuacji kryzysowej lub w czasie wojny”;
  - art. 22 ust. 2 pkt 4 u.o.O.: „Do zakresu działania Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej należy w szczególności: [...]
    - 4) szkolenie rezerw osobowych na potrzeby użycia w sytuacji kryzysowej lub w czasie wojny oraz utrzymywania ich w gotowości do tego użycia”;
  - art. 22 ust. 2 pkt 6 u.o.O.: „Do zakresu działania Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej należy w szczególności: [...]
    - 6) planowanie, koordynacja i wykonywanie zadań związanych z udziałem oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych w zwalczaniu klęsk żywiołowych i likwidacji ich skutków, działań w zakresie ochrony mienia, w akcjach poszukiwawczych oraz w akcjach

Komentarz do ustawy o zarządzaniu kryzysowym to kompleksowe opracowanie przedstawiające system zarządzania kryzysowego w Polsce – od poziomu centralnego, przez wojewódzki, powiatowy i gminny. Publikacja łączy analizę prawną z praktyką, pokazując przepisy w kontekście realnych sytuacji, takich jak powódzie czy epidemie.

Autor wykorzystuje przykłady z działalności jednostek samorządu terytorialnego, wyniki kontroli przeprowadzonych przez Najwyższą Izbę Kontroli, raporty organizacji pozarządowych oraz analizy efektywności reagowania. Wskazuje również najnowsze zmiany legislacyjne, w tym regulacje po pandemii COVID-19, dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej, systemów ostrzegania i planowania strategicznego.

Książka jest przeznaczona dla prawników, urzędników administracji publicznej, ekspertów bezpieczeństwa przygotowujących plany obronne, procedury operacyjne i dokumenty strategiczne, a także studentów bezpieczeństwa narodowego, prawa i administracji oraz politologii.

Mariusz Szyrski – doktor habilitowany nauk prawnych, profesor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie; zajmuje się prawem administracyjnym i gospodarczym, ze szczególnym uwzględnieniem tematyki bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego; stara się łączyć naukę z biznesem, prowadząc dla studentów zajęcia z zakresu tworzenia modeli biznesowych i zakładania startupów; autor wielu opracowań dotyczących prawa energetycznego i klimatycznego, zwłaszcza z zakresu odnawialnych źródeł energii; redaktor naukowy i współautor komentarza do ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej oraz publikacji powiązanych z obszarem zarządzania kryzysowego i bezpieczeństwa, w tym m.in. komentarza do ustawy o stanie klęski żywiołowej.

ISBN 978-83-8438-140-3

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 044 545
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL
WWW.PROFINFO.PL

CENA 199 ZŁ (W TYM 5% VAT)

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa